

รู้ทันโลก 4

ความรู้รอบตัวสำหรับเยาวชน

ศิลปินเอกของโลก • มหัศจรรย์ธรรมชาติ • สิ่งก่อสร้างมหัศจรรย์

พลิกแพลงตำนานลึกลับอาถรรพ์ • นิกรบพียงใหญ่ตลอดกาล

ดร. คีตส์ บรรณาธิการ

รู้ทันโลก 4

ดร. คีตส์ บรรณาธิการ

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

SKYBOOK COMPANY LIMITED

515/276-8 ถนนสุขุมวิท-บางนา ถนนสุขุมวิท ซ.สุขุมวิท 12130

โทร. 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร. 0-2567-5105

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

“รู้ทันโลก 4”

พิมพ์ครั้งที่ 1 มกราคม 2548

ผลงานลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

ห้ามดัดแปลงอย่างเอนกสารหรือพิมพ์

หรือวิธีอื่นใดของหนังสือเล่มนี้ก่อนได้รับอนุญาต

จากบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

ราคา 80 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

รู้ทันโลก 4 -- ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์, 2548.

208 หน้า

1. ความรู้ทั่วไป 1. ชื่อเรื่อง

030

ISBN: 974-389-565-5

S7901-30-01-05

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

SKYBOOK COMPANY LIMITED

515/276-8 อ.สีหะ-ปทุมธานี อ.ปทุมธานี 12130

โทร. 0-2958-1125-7, 0-2547-5119 โทรสาร 0-2547-5105

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

พิมพ์ที่ บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด

459 ซอยพญาบุรุษภูมิ (ลาดพร้าว 48) แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

โทรศัพท์ : 0-2694-3010

องค์ความรู้ของมนุษย์เรามีจุดกำเนิดมาจากการอ่าน ผู้ที่อ่านมากจึงมักเป็นผู้ที่ยืนอยู่บนฝั่งของความได้เปรียบอยู่เสมอ ซึ่งเป็นความจริงที่พิสูจน์ได้มาทุกยุคทุกสมัย นอกเหนือไปจากการอ่านแล้วต้องรู้จักการรับฟังและการคิดเป็น ซึ่งนั่นหมายถึง การคิดต่อยอดในเรื่องดังกล่าวให้ได้ การคิดต่อยอดเป็นกระบวนการที่ทำให้เราได้เรียนรู้ในเชิงลึก เป็นการขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ถือว่าลงลึกในรายละเอียด รวมถึงมีการแตกแขนงของความคิดไปได้อีกหลายทิศทางในภายภาคหน้า

หนังสือรู้ทันโลกเองก็มีวัตถุประสงค์เช่นนั้น กล่าวคือ เหล่าชนพลคนรู้ทันได้พยายามสรรหาความหลากหลายของเรื่องราวมานำเสนอให้ผู้อ่านได้รู้มากที่สุด ในหลาย ๆ แขนง ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ แวดวงศิลปะ เรื่องลึกลับอาถรรพ์ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านได้เลือกเสพตามความสนใจของแต่ละบุคคล

ในบางแง่มุมหากผู้อ่านสนใจเกินไปกว่าที่หนังสือเล่มนี้จะนำเสนอให้ได้ ผู้อ่านก็สามารถค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากหนังสือเล่มอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งนั่นเป็นกระบวนการต่อยอดที่พวกเหล่าขุนพลคนรู้ทันคิดกันเอาไว้ตั้งแต่ก่อนจะคลอດหนังสือรู้ทันโลกออกมา เราจะดีใจและมีความสุขเป็นอย่างยิ่ง หากนักอ่านเกิดการจุดประกายความคิดที่จะสนใจในเรื่องราวต่าง ๆ ต่อไป โดยมีหนังสือเล่มนี้เป็นเสมือนหนังสือเล่มแรก ที่สร้างแรงขับเคลื่อนให้นักอ่านเกิดกระบวนการคิดต่อยอดขึ้น

รู้ทันโลก เดินทางมาถึงเล่มที่ 4 แล้ว แต่ก็ยังถือว่ายังเป็นน้องใหม่ที่เพิ่งหัดเดิน อาจจะยังเตาะเตาะอยู่บ้าง พบเจออุปสรรคนานาชนิดบ้าง แต่เราก็หวังเอาไว้ว่า เมื่อเราสามารถยืนหยัดและก้าวเดินได้อย่างมั่นคงแล้ว สิ่งที่เราจะหันมาขอบคุณเป็นสิ่งแรกก็คือ ผู้อ่านทุกคนที่ช่วยกันพยุง ช่วยกันฉุดตึงเรา จนเราแข็งแกร่ง และที่สำคัญยังก้าวเดินไปพร้อมกับพวกเราอีกด้วย

ดร. คิธส์ บรรณาธิการ

มกราคม '48

ศิลปินเอกของโลก	9
เลโอนาร์โด ดา วินชี (Leonardo Davinci)	10
มิเกลันเจโล (ไมเคิล แองเจโล) (Michelangelo Buonarroti)	18
ราฟาเอล (Raphael)	27
รูเบนส์ (Peter Paul Rubens)	33
เรมбранด์ท์ (Rembrandt Van Rijn)	39
เฟอร์เมอร์ (Jan Vermeer)	44
วินเซนต์ ฟาน กอกท์ (Vincent Van Gogh)	48
ปอล โกแกง (Paul Gauguin)	55
ปาโบล ปิกัสโซ (Pablo Picasso)	61
พักยิ้ม	67
 พลิกแฟ้มตำนานลึลับอาถรรพ์	 69
อาถรรพ์หมายเลขศูนย์	70

ลินคอล์น/เคนเนดี อาถรรพ์แห่งความเหมือน	75
วลาดจอมเลียบ ต้นกำเนิดตำนานเคาท์ แดร์กูลา	82
ซอมบี้ (Zombies)	90
แม่มด	95
แฟรงค์เกนสไตน์	99
มัมมี่	104
พักยม	108

มหัศจรรย์ธรรมชาติ 111

มาดากัสการ์เกมมหัศจรรย์	112
ไซบีเรียทundra	118
แนวปะการังยักษ์เกรทแบร์ริเออร์ฟ	122
ทะเลเดดซี	127
ภูเขาไฟกรากะตั่ว	132
ชาไวโดฟสกี เกาะแห่งเพนกวิน	136
น้ำตกอิกวาซู	140
น้ำตกวิกตอเรีย	145
เอเยอร์สรีค	148
ความลับของสามเหลี่ยมเบอร์มิวดา	151
พักยม	159

สิ่งก่อสร้างมหัตศจรรย์ 161

บุโรพุทโธ 162

วิหารพาร์เอนอน 165

ซีเซน อิตลา 169

วิหารอาบุญ ชิมเบล 172

รูปสลักหินโมอาอิ 177

หมู่ถ้ำอชันตา 181

พุกาม 184

พักยัม 190

นักรบผู้ยิ่งใหญ่ตลอดกาล 193

อเล็กซานเดอร์มหาราช 194

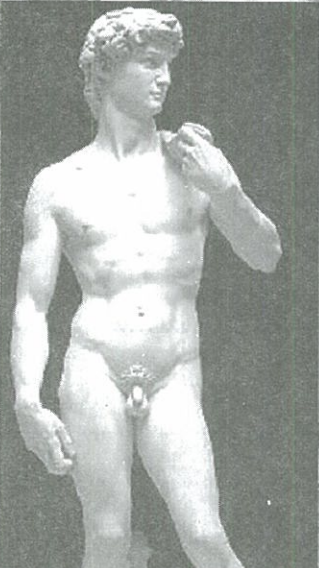
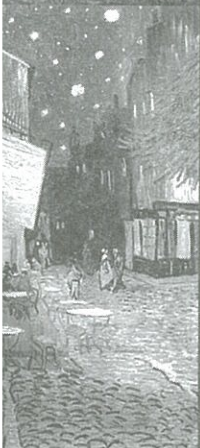
พระเจ้าอโศกมหาราช 198

จูเลียส ซีซาร์ 200

พระเจ้าคอนสแตนตินมหาราช 203

โจน ออฟ อาร์ค 205

พักยัม 208

ศิลปินเอกของโลก

งานศิลปะเฟื่องฟูสุดขีดในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ หรือยุคเรอเนสซองซ์ ซึ่งศิลปินต่าง ๆ ได้สร้างสรรค์ผลงานไว้มากมาย จิตรกร นักคิด นักเขียน เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ในยุคสมัยนั้นงานศิลปะถือเป็นจุดกำเนิดหรือต้นแบบให้ศิลปินในยุคถัดมาได้ถือเป็นแบบอย่าง

ศิลปินเอกแห่งยุคเรอเนสซองซ์นั้น ได้แก่ เลโอนาร์โด ดา วินชี มิเกลันเจโล และราฟาเอล ทั้งสามคนนี้เป็นแรงบันดาลใจของจิตรกรและประติมากรอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก แม้จิตรกรดัง ๆ ของโลกก็ยังยึด 3 คนนี้เป็นเสมือนต้นแบบของตัวเอง

การพัฒนาของศิลปะนั้นไม่หยุดยั้ง จึงมีศิลปินเอกเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นรูเบนส์ เรมбранด์ท์ เฟร์เมร์ ฟาน กอกห์ โกแกง เรื่อยไปจนถึงปิกัสโซ ซึ่งพวกเขาเหล่านี้ล้วนมีสไตล์รูปแบบงานศิลปะเป็นของตัวเอง จึงไม่น่าแปลกใจที่ภาพเขียนของพวกเขาเมื่อนำมาตีราคาแล้วแต่ละภาพล้วนอยู่ในหลักพันล้านบาทขึ้นไปแทบทั้งสิ้น

เลโอนาร์โด ดา วินชี (Leonardo Davinci)

● (ค.ศ. 1452 - 1519)(พ.ศ. 1995 - 2062) ●

เลโอนาร์โด ดา วินชี

ยุคเรอเนสซองซ์ (Renaissance) หรือยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ได้สร้างตำนานนักคิดนักเขียนศิลปินไว้มากมาย และหนึ่งในนั้นที่คนทั้งโลกยกย่องให้เป็นอัจฉริยะแห่งยุคสมัยก็คือ เลโอนาร์โด ดา วินชี

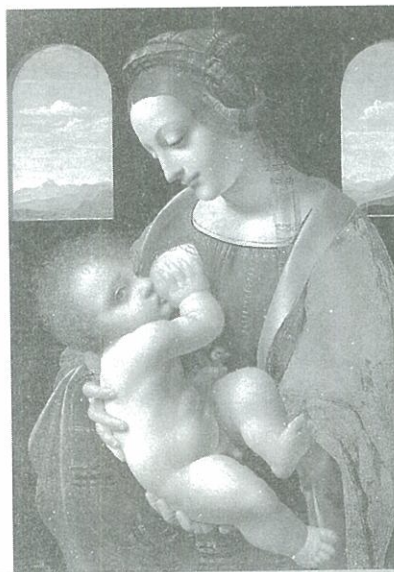
เลโอนาร์โด เป็นบุตรชายของทนายความ มีแม่เป็นชาวนา เกิดที่วินชีใกล้กับมหานครฟลอเรนซ์ ในวัยเด็กเลโอนาร์โดมิได้สนใจการเรียนในห้องเรียน แต่เขาใช้โลกกว้างเป็นที่ศึกษาหาความรู้ เขาสนุกกับ

ธรรมชาติ เพลิดเพลินกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และที่สำคัญเขารักการวาดรูป

ภาพสเก็ตช์รูปสัตว์ต่าง ๆ รวมไปถึงป่าเขาลำเนาไพร อยู่ในสายตาของพ่อมาโดยตลอด วันหนึ่งพ่อได้มอบหมายงานวาดรูปบน

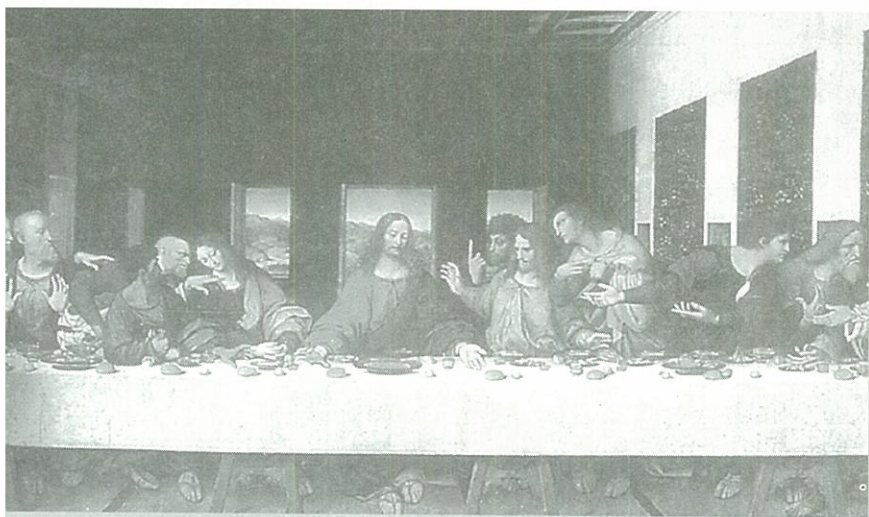
แผ่นไม้เล็ก ๆ ให้กับลูกชาย เลโอนาร์โดตั้งใจว่าจะวาดภาพอสุรกายพันพิษร้าย เขาขลุกตัวเองอยู่ในห้องเล็กอับทึบที่เป็นอาณาจักรส่วนตัวของสะสมถูกรื้อค้นขึ้นมาเป็นแบบในการวาด ซึ่งของเหล่านั้นได้แก่ ตึกแตก จิ้งจก หนอน มด ค้างคาว งู เป็นต้น ห้องเล็ก ๆ อับทึบจึงส่งกลิ่นเหม็นอวลไปด้วยซากของสัตว์เ็นอย่างรุนแรง พ่อของเขาเมื่อเปิดประตูเข้ามาก็ถึงกับตกใจในสิ่งที่ลูกชายสะสม แต่เมื่อได้เห็นภาพบนแผ่นไม้ที่สรรค์สร้างโดยลูกชายตัวน้อยแล้ว เขาก็รู้ได้ทันทีว่า เลโอนาร์โดไม่สมควรจะอยู่ในชนบทเล็ก ๆ แห่งนี้อีกต่อไป

เลโอนาร์โด เก็บข้าวของ มุ่งหน้าสู่มหานครฟลอเรนซ์ มหานครอันมั่งคั่งที่สุดในสมัยนั้น เขาได้ไปขอเป็นศิษย์กับศิลปินที่มีชื่อว่า อันเดรีย เวอร์รอกคิโอ ผู้ซึ่งมีลูกศิษย์มากมาย เลโอนาร์โดซึมซับกลิ่นอายของศิลปะได้อย่างรวดเร็ว ไม่นานนักภาพแรกของเขาก็ปรากฏให้ทุกคนได้ประจักษ์ โดยได้ร่วมเขียนภาพกับเวอร์รอกคิโอผู้เป็นครู ภาพนี้

Madonna Litta

สร้างความตื่นตะลึงให้กับผู้ที่อยู่ในแวดวงศิลปะเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวของเวอร์รอกีโอเอง เพราะเลโอนาร์โดเขียนภาพทิวสรวงศ์ได้งดงามอ่อนช้อยยิ่งกว่าเวอร์รอกีโอเสียอีก ว่ากันว่าเวอร์รอกีโอถึงกับเลิกวาดภาพ แล้วหันไปทำงานประติมากรรมแต่เพียงอย่างเดียว เพราะภาพ ๆ นี้

เลโอนาร์โดเป็นเด็กหนุ่มผมทองรูปหล่อ หุ่นสะโอดสะอง เขารักสันโดษ แต่มีจิตใจกระหายไฟรู้อยู่ตลอดเวลา เขาสนใจที่จะค้นคว้าหาความรู้และคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เขาสนใจใน

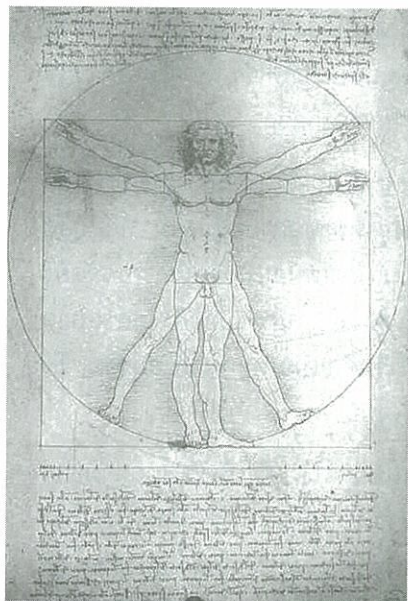
The Last Supper

คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ กลศาสตร์ ดาราศาสตร์ กายวิภาค ธรรมชาติวิทยาหรือเรียกได้ว่าแทบจะทุกแขนง เลโอนาร์โดใช้ชีวิตอยู่ในฟลอเรนซ์ ได้สักระยะ ก็เดินทางไปอียิปต์ในฐานะของวิศวกร

ปี ค.ศ. 1482 (พ.ศ. 2025) เลโอนาร์โดเดินทางกลับอิตาลีอีกครั้ง เขาไม่กลับฟลอเรนซ์ หากแต่มุ่งหน้าขึ้นเหนือสู่มิลาน ที่นี่เขาได้รับการต้อนรับอย่างยิ่งใหญ่ เลโอนาร์โดเสนอแนวคิดเรื่องการจัดผังเมืองแก่ดยุคแห่งมิลาน เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันโรคระบาดและการสุขาภิบาล นอกจากนี้ยังริเริ่มคิดแบบแปลนถนนสองชั้น ซึ่งเป็นต้นแบบแก่สถาปนิกมาจนถึงปัจจุบัน

ความปรารถนาของเลโอนาร์โด ทำให้เขาพบความยากลำบากในการทำงานแต่ละชิ้นให้สำเร็จ เนื่องจากเขามักคิดโครงการใหม่ ๆ ได้อยู่ตลอดเวลา จึงล้มเลิกงานที่กำลังทำหันไปทำงานใหม่ต่อไปเรื่อย ๆ ส่งผลให้ผลงานด้านจิตรกรรมของเลโอนาร์โดที่ตกทอดมาถึงทุกวันนี้ มีอยู่ไม่เกิน 20 ภาพเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีผลงานจำนวนไม่มาก แต่ในปี ค.ศ. 1495 (พ.ศ. 2038) เลโอนาร์โดได้รับการว่าจ้างให้เขียนภาพบนฝาผนังโบสถ์ซานตามาเรีย มีความยาว 30 ฟุต สูง 14 ฟุต เลโอนาร์โดจึงลงมือวาดภาพ “The Last Supper” จนเสร็จสิ้นในระยะเวลา 3 ปี และจากภาพนี้เองได้ ผลักดันให้เลโอนาร์โดเป็นจิตรกรเอกแห่งอิตาลีไปในทันที

The Proportion of the Human Figure

ระหว่างการวาดภาพ “The Last Supper” ซึ่งเป็นภาพโด่งดังของชาวคริสต์ เลโอนาร์โดพิถีพิถันในการวาดเป็นอย่างมาก เขาพยายามหาคนที่มิใช่หน้าเลวชาตอย่างจูดาส อิสคาริโอตอย่างยากเย็น เขาเสาะแสวงหาอาชญากรมาเป็นแบบ แต่ก็หาใครที่เหมาะสมไม่ได้ บางวันเขานั่งจ้องภาพอยู่ครึ่งค่อนวัน โดยไม่ได้หยิบพู่กัน เลโอนาร์โดให้เหตุผลว่างานเขียนภาพไม่ใช่งานขุดดินทำสวน ที่สามารถคว้าจอบพินโครม ๆ ได้ทันที

อัจฉริยะอย่างเลโอนาร์โดไม่เคยหยุดนิ่ง เขาศึกษาอนาโตมีอย่างละเอียด เคยผ่าศพมาแล้วกว่า 30 ศพ เพื่อศึกษาระบบกล้ามเนื้อและการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิต ในทุกศาสตร์ที่เขาสนใจ เขาจะเจาะลึกลงไปถึงรายละเอียด เพื่อให้ได้มาซึ่งคำว่า “รู้จริง”

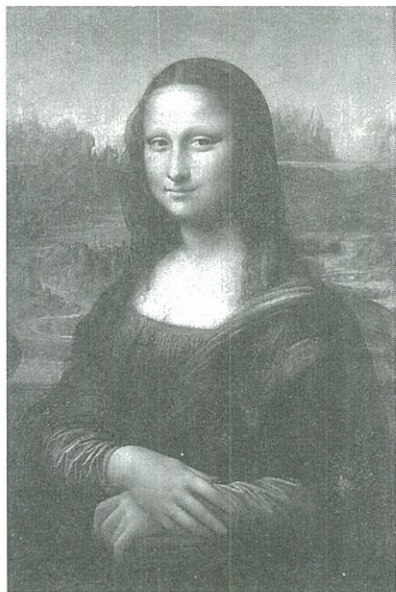

The Annunciation

อีกหนึ่งความใฝ่ฝันของเลโอนาร์โดคือ เขาคิดว่ามนุษย์จะต้องบินได้เหมือนนก เขาซื้อนกมาหลายตัวแล้วปล่อยให้มันบินจากไปเพียงเพื่อศึกษาการเคลื่อนไหวของปีก และจดบันทึกไว้ยาวเหยียดกว่า 18 หน้ากระดาษ

เลโอนาร์โดเริ่มทดลองการบินด้วยการสร้างปีกไม้บุด้วยผ้าบาง ๆ และขนสัตว์ แล้วให้ลูกศิษย์เป็นผู้บิน ถึงแม้จะไม่ประสบความสำเร็จ แต่เลโอนาร์โดคิดต่อไปอีกว่า การบินของมนุษย์จะต้องใช้เครื่องจักรกลเข้าช่วย เขาคิดค้นการสร้างเฮลิคอปเตอร์อย่างง่าย และประดิษฐ์ร่มชูชีพขึ้นมาเป็นคนแรก

ในวัย 47 ปี เลโอนาร์โดหวนคืนสู่ฟลอเรนซ์อีกครั้ง และได้เขียนภาพที่สร้างชื่อเสียงโด่งดังมากที่สุดของเขาขึ้นมาคือ ภาพ “โมนาลิซ่า” เป็นภาพสตรีชาวฟลอเรนซ์ในชุดเสื้อคลุมสีดำเรียบ นั่งอยู่ท่ามกลางขุนเขาเร็นลัม แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นที่โจษจันของภาพนี้ก็คือ

Monalisa

รอยยิ้มของโมนาลิซ่า เป็นรอยยิ้มที่สามารถทลายกำแพงความแข็งแกร่งของจิตใจมนุษย์ลงได้อย่างราบคาบ เป็นรอยยิ้มที่แบ่งความอ่อนโยนและชวนให้สนเท่ห์ ผังแนตรารตรึงอยู่ในความประทับใจของผู้พบเห็นเสมอมา เลโอนาร์โดรักภาพโมนาลิซ่ามาก เขาได้เก็บรักษาภาพนี้ไว้เองจนชั่วชีวิต

เลโอนาร์โดล้มป่วยและเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1519 (พ.ศ. 2062) ร่างของเขาถูกฝังอยู่ในโบสถ์เซนต์ฟลอเรนติน เมืองอัมบัวส์ แม้เวลาจะล่วงเลยมากกว่า 500 ปีแล้ว และร่างกายของเขาได้ผุพังเน่าสลายไปตามกาลเวลา แต่โมนาลิซ่าซึ่งเปรียบเสมือนตัวแทนของเลโอนาร์โด ก็ยังคงไว้ซึ่งรอยยิ้มให้มวลมนุษยชาติได้ชื่นชมกันมาตราบนานเท่านานจนถึงปัจจุบัน

มิเกลันเจโล (ไมเคิล แองเจโล) (Michelangelo Buonarroti)

● (ค.ศ. 1475 - 1564)(พ.ศ. 2018 - 2107) ●

มิเกลันเจโล (ไมเคิล แองเจโล)

“ประติมากรผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก” คือคำสวดดีที่บ่งบอกถึงตัวตนของมิเกลันเจโลได้เป็นอย่างดี

มิเกลันเจโล เกิดที่เมืองคาเปรส ห่างจากมหานครฟลอเรนซ์ ประมาณ 40 กิโลเมตร เป็นบุตรชายของขุนนางชั้นสูง ในวัยเด็ก มิเกลันเจโลถูกส่งไปอาศัยกับมารดาอุปถัมภ์ที่เมืองเซตติญาโน เมืองเล็ก ๆ ซึ่งเป็นแหล่งหินสำคัญของอิตาลี มิเกลันเจโลจึงคุ้นเคยอยู่กับ

การสกัดตอกมาตั้งแต่ยังเด็ก หรืออาจเรียกได้ว่าของเล่นชิ้นแรกของเขาก็คือ ค้อนและสิ่วสกัดนั่นเอง

เมื่อเติบโตใหญ่มีเคลันเจโลได้กลับเข้ามาอยู่ในเมืองฟลอเรนซ์กับพ่อ แต่เขาไม่เคยสนใจเรียน มุ่งมั่นจะเป็นประติมากรให้ได้ จึงถูกพ่อเขียนต้อยบ่อย ๆ เพราะพ่อคิดว่าเป็นงานที่ไม่มีเกียรติ ไม่เหมาะกับลูกขุนนางอย่างเขา แต่ไม่ว่าจะดุด่าเขียนต้อยอย่างไรมีเคลันเจโลก็ยังยึดมั่นในอุดมการณ์อย่างเหนียวแน่นจนพ่อต้องยอมแพ้ และปล่อยให้เขาได้ทำในสิ่งที่รักต่อไป

มีเคลันเจโลขอฝากตัวเป็นศิษย์กับศิลปินพี่น้องแห่งตระกูลโจร์ลันโดโอ และผลงานของมีเคลันเจโลก็เริ่มปรากฏแววของศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ในอนาคต โจร์ลันโดโอผู้เป็นอาจารย์เคยออกปากยกย่องว่า มีเคลันเจโลในวัย 13 ปี รู้ะไรดี ๆ มากกว่าเขาเสียอีก

ช่วงเวลานั้น ฟลอเรนซ์เดอเมดิชีผู้ปกครองนครฟลอเรนซ์ได้เปิดโรงเรียนสำหรับประติมากรขึ้น มีเคลันเจโลจึงได้เข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนั้น ซึ่งถือเป็นสถานที่

Pieta

David

เพาะบ่มฝีมือของเขาให้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

ภายหลังตระกูลเดอเมดิชีสิ้นอำนาจ มิเคลันเจโลจึงออกเดินทางจากฟลอเรนซ์สู่กรุงโรมด้วยวัย 21 ปี และที่โรมนี้เอง มิเคลันเจโลได้สร้างประติมากรรมสลักหินอ่อนรูปพระแม่มารีย์อุ้มพระเยซู หรือ “Pietà” ขึ้น ทำให้ชื่อเสียงของเขาเริ่มเป็นที่รู้จักในประเทศอิตาลี

มิเคลันเจโลเดินทางกลับมาฟลอเรนซ์อีกครั้งในปี ค.ศ. 1501 (พ.ศ. 2044) เพื่อแกะสลักรูปปั้น “ดาวิด” ด้วยรายละเอียดที่เขาบรรจงสรรค์สร้างกล่อมเนื้อที่ขดเกลียวอย่างได้สัดส่วน เส้นเลือดที่โปนออกจากมือจนดูเหมือนของจริง ส่งผลให้ชื่อเสียงเขาโด่งดังขึ้นมาทันที